

UCHWAŁA

Dnia 16 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec

Protokolant Łukasz Kaczmarek

po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej, na posiedzeniu w dniu 16 marca 2023 r., wniosku Zastępcy Prokuratora Prokuratury Okręgowej w T. o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej prokuratora Prokuratury Rejonowej w E. J.H. za czyn z art. 266 § 2 k.k. w zb. z art. 107 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (t.j. - Dz. U. z 2019 r., poz. 1781) w zw. z art. 11 § 2 k.k. oraz za czyn z art. 266 § 2 k.k.

na podstawie art. 135 § 5 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1247 z późn. zm.).

uchwalił:

I. odmówić wyrażenia zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej prokuratora Prokuratury Rejonowej w E. J.H. za czyn z art. 266 § 2 k.k. w zb. z art. 107 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 1781) w zw. z art. 11 § 2 k.k., opisany w punkcie 1 wniosku Zastępcy Prokuratora Prokuratury Okręgowej w T. oraz za czyn z art. 266 § 2 k.k., opisany w punkcie 2 wniosku Zastępcy Prokuratora Prokuratury Okręgowej w T.;

II. kosztami postępowania immunitetowego obciążyć Skarb Państwa.

III. odroczyć sporządzenie uzasadnienia na okres do 7 dni.

UZASADNIENIE

W dniu 19 kwietnia 2022 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek Zastępcy Prokuratora Prokuratury Okręgowej w T., sygn. akt PO I Ds. [...], w przedmiocie wyrażenia zgody na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej prokuratora Prokuratury Rejonowej w E. J.H. wobec dostatecznie uzasadnionego podejrzenia dopuszczenia się przez wymienionego czynów zabronionych polegających na tym, że:

1. w dniach 25 czerwca 2020 r. i 1 lipca 2020 r. w E., nie dopełnił swoich obowiązków w zakresie ochrony informacji niejawnych w ten sposób, że wykorzystując informacje niejawne, które pozyskał jako funkcjonariusz publiczny - prokurator Prokuratury Rejonowej w E., w toku postępowania przed Sądem Rejonowym IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w E. oznaczonego sygnaturą IV P [...] z powództwa J. H. przeciwko Skarbowi Państwa Prokuraturze Okręgowej w E., z własnej inicjatywy złożył w sądzie: uzupełniający wniosek z dnia 24 czerwca 2020 r. w przedmiocie zabezpieczenia powództwa, pismo z dnia 1 lipca 2020 r. zatytułowane „Wnioski dowodowe, procesowe i oświadczenia procesowe powoda”, w których, w załącznikach (odpowiednio) nr 2 i 3 oraz 8 i 9 przedłożył odpisy „Wykaz dyżurów domowych pełnionych przez prokuratorów Prokuratury Rejonowej w E.” za miesiące (odpowiednio) lipiec i sierpień 2020 r., w których to zamieszczono między innymi: dane osobowe: imiona i nazwiska dyżurujących prokuratorów z podaniem ich miejsc zamieszkania oraz prywatnych numerów telefonów, doprowadzając tym samym do ujawnienia osobom nieuprawnionym informacji, które uzyskał w związku z wykonywanym czynności służbowych prokuratora, a także dokonując niedopuszczalnego i nieuprawnionego przetwarzania danych osobowych osób wymienionych w opisanych dokumentach, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego oraz prywatnego: B. I., J. Ż. i J. Z., tj. o czyn z art. 266 § 2 k.k. w zb. z art. 107 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 1781) w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

2. w dniach od 16 do 19 listopada 2020 r. w G., nie dopełnił swoich obowiązków w zakresie ochrony informacji niejawnych w ten sposób, że wykorzystując informacje niejawne, które pozyskał jako funkcjonariusz publiczny prokurator Prokuratury Rejonowej w E., w toku postępowania przed Sądem

Rejonowym w G. VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oznaczonego sygnaturą VI P [...] z powództwa J.H. przeciwko Skarbowi Państwa Prokuraturze Okręgowej w E., z własnej inicjatywy złożył w sądzie dokument zatytułowany „Kontradyktoryjna odpowiedź powoda na odpowiedź pełnomocnika pozwanego na pozew”, do którego, jako załącznik nr 1, załączył dokumenty z postępowania przygotowawczego oznaczonego sygnaturą 3 Ds [...] Prokuratury Rejonowej w E. z dnia 1 listopada 2020 r. w postaci uwierzytelnionych odpisów: postanowienia o wszczęciu i powierzeniu śledztwa, postanowienia o przedstawieniu zarzutów, protokołu przesłuchania podejrzanego i prokuratorskich postanowień o zastosowaniu wolnościowych środków zapobiegawczych, zabezpieczeniu majątkowym, zatrzymaniu prawa jazdy podejrzanemu oraz protokołu przyjęcia poręczenia majątkowego, doprowadzając tym samym do ujawnienia osobom nieuprawnionym informacji, które uzyskał w związku z wykonywanym czynności służbowych prokuratora, działając w ten sposób na szkodę interesu publicznego, tj. o czyn z art. 266 § 2 k.k.

W toku postępowania immunitetowego prokurator J.H., kilkakrotnie ustosunkował się do treści wniosku (pisma z: 25 maja 2022 r., 2 czerwca 2022 r., 8 sierpnia 2022 r., 19 sierpnia 2022 r., 3 października 2022 r., 14 grudnia 2022 r., 16 stycznia 2023 r., 26 stycznia 2023 r., 22 lutego 2023 r., 3 marca 2023 r. i 10 marca 2023 r.), wnosząc o jego nieuwzględnienie, formułując jednocześnie szereg wniosków dowodowych.

Sąd Najwyższy w ramach postępowania delibacyjnego ustalił następujące okoliczności stanu faktycznego.

W dniu 6 lutego 2020 r. J. H. wniósł w imieniu własnym do IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Rejonowego w E. pozew o „odszkodowanie za naruszenie zasady równego traktowania pracownika - powoda w zatrudnieniu dyżurowym i o ustalenie istnienia prawa” (dowód: protokół przeprowadzenia dowodu z dokumentów akt sprawy o sygnaturze VI P [...] Sądu Rejonowego w G. VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, k. 69 akt PO I Ds [...]).

O wniesieniu pozwu J.H. powiadomił za pośrednictwem Prokuratury Rejonowej w E. p.o. Prokuratora Okręgowego w E. pismem z dnia 6 lutego 2020 r. (k. 554, tom III akt PO I Ds [...]).

Pismem z dnia 24 czerwca 2020 r. prokurator J.H., działając na podstawie art. 101 § 2 ustawy Prawo o prokuraturze, wniósł o „wydanie w celach prawnych kserokopii uwierzytelnionych kserokopii wykazów dyżurów rejonowych w lipcu i sierpniu 2020 r.” do bezpośredniej przełożonej, tj. pełniącej funkcję Prokuratora Rejonowego w E. G.J. Powyższe pismo opatrzone adnotacją „wyrażam zgodę” (dowód: pismo z dnia 24 czerwca 2020 r., k. 112, tom I akt I ZI [...]).

W dniu 25 czerwca 2020 r. J.H. złożył „wniosek uzupełniający w przedmiocie zabezpieczenia powództwa”, załączając z nr 2 i 3 „wykaz dyżurów domowych pełnionych przez prokuratorów Prokuratury Rejonowej w E.” za lipiec i sierpień 2020 r., w których to zamieszczono m.in.: dane osobowe dyżurujących prokuratorów z podaniem ich miejsc zamieszkania oraz prywatnych numerów telefonów. J.H. wskazał, iż celem powyższego pisma było uzupełnienie argumentacji dotyczącej zabezpieczenia roszczenia w zakresie zmiany ilościowej i jakościowej obowiązku dyżurnego powoda (dowód: protokół przeprowadzenia dowodu z dokumentów - akt sprawy sygnatura VI P [...] Sądu Rejonowego w G. VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych k. 593-611; pismo Prokuratury Rejonowej w E., k. 1051-1058 akt PO I Ds [...]).

W dniu 1 lipca 2020 r. Sąd Okręgowy w E. przesłał akta sprawy według właściwości do Sądu Rejonowego w G. VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych. Sprawę zarejestrowano pod sygn. akt VI P [...] (dowód: protokół przeprowadzenia dowodu z dokumentów akt sprawy sygnatura VI P [...] Sądu Rejonowego w G. VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, k. 667 akt PO I Ds [...]).

Do Sądu Rejonowego w G. VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych wpłynęło pismo J.H. z 1 lipca 2020 r. zatytułowane „wnioski dowodowe, procesowe i oświadczenia procesowe powoda”, w którym wniósł on o przeprowadzenie dowodu z dokumentów wytworzonych w Prokuraturze Rejonowej w E., Prokuraturze Okręgowej w E., wydruków z Systemu Informatycznego Prokuratury (SIP), a także pisma Zastępcy Prokuratora Krajowego do Zastępcy Rzecznika Praw Obywatelskich z 11 maja 2020 r. Do powyższego pisma załączył oznaczone nr 8 i 9 tożsame - jak w piśmie z dnia 25 czerwca 2020 r. - odpisy „ wykazu dyżurów domowych pełnionych przez prokuratorów Prokuratury Rejonowej w E.” za

miesiące (odpowiednio) lipiec i sierpień 2020 r., w których to zamieszczono - między innymi, dane osobowe dyżurujących prokuratorów, z podaniem ich miejsc zamieszkania oraz prywatnych numerów telefonów (dowód: protokół przeprowadzenia dowodu z dokumentów akt sprawy sygnatura VI P [...] Sądu Rejonowego w G. VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, k. 612-652, pismo Prokuratury Rejonowej w E., k. 1050-1058 akt PO I Ds [...]).

W piśmie z 16 listopada 2020 r. „kontradyktoryjna odpowiedź powoda na odpowiedź pełnomocnika pozwanego na pozew” (nadesłanym drogą elektroniczną, a następnie nadanym w placówce pocztowej w dniu 19 listopada 2020 r.) J. H. dołączył do pisma, jako załącznik nr 1, dokumenty ze sprawy oznaczonej sygnaturą 3 Ds [...] Prokuratury Rejonowej w E. z 1 listopada 2020 r. w postaci uwierzytelnionych kserokopii: postanowienia o wszczęciu i powierzeniu śledztwa, postanowienia o przedstawieniu zarzutów, protokołu przesłuchania podejrzanego i prokuratorskich postanowień o zastosowaniu wolnościowych środków zapobiegawczych, zabezpieczeniu majątkowym, zatrzymania prawa jazdy podejrzanemu oraz protokołu przyjęcia poręczenia majątkowego. Decyzje podejmował oraz czynności wykonywał i dokumentował w tej sprawie w jej początkowej fazie prokurator Prokuratury Rejonowej w E. J.H. (dowód: protokół przeprowadzenia dowodu z dokumentów akt sprawy sygnatura VI P [...] Sądu Rejonowego w G. VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, k. 940-997 akt PO I Ds [...]).

Na podstawie uprzedniej decyzji Prokuratora Regionalnego w G. w dniu 5 lutego 2021 r. w Prokuraturze Okręgowej w T. wszczęto oznaczone sygnaturą PO I Ds [...] śledztwo w sprawie dokonanego w dniu 16 listopada 2020 r. w G. przekroczenia uprawnień przez funkcjonariusza publicznego - prokuratora Prokuratury Rejonowej w E. w ten sposób, że uzyskane i wytworzone w związku z wykonywaniem czynności służbowych w sprawie PR 3 Ds [...] Prokuratury Rejonowej w E. dokumenty pod postacią odpisów postanowień o: wszczęciu śledztwa, przedstawieniu zarzutów, zastosowaniu środków zapobiegawczych, zabezpieczeniu majątkowym, zatrzymaniu prawa jazdy oraz protokołów: przesłuchania podejrzanego i przyjęcia poręczenia majątkowego załączył on do pisma z dnia 16 listopada 2020 r. zatytułowanego: „Kontradyktoryjna odpowiedź

powoda na odpowiedź pełnomocnika pozwanego na pozew” przedłożonego Sądowi Rejonowemu VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. w sprawie sygn. VI P [...] z powództwa J. H. przeciwko Skarbowi Państwa Prokuraturze Okręgowej w E., ujawniając tym samym zawarte w tych dokumentach informacje osobie nieuprawnionej oraz dokonując niedopuszczalnego i nieuprawnionego przetwarzania danych osobowych osób wymienionych w opisanych dokumentach, tj. M. M., M. O., A. S., K. O., D. S. i T. P. tj. o przestępstwo z art. 231 § 1 k.k. i art. 266 § 2 k.k. i art. 107 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 2018 roku o ochronie danych osobowych (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 1781) w zw. z art. 11 § 2 k.k. (dowód: postanowienie, k. 60-61, akt PO I Ds [...]).

Z przeprowadzonego dowodu z dokumentów akt podręcznych sprawy prowadzonej pod sygnatura PR 3 Ds [...] Prokuratury Rejonowej w E. (dowód, k. 1059- 1061, załącznik nr 1 akt PO I Ds [...]), wynika, iż: na karcie 8 znajduje się postanowienie o wszczęciu i powierzeniu śledztwa z dnia 1 listopada 2020 r., wydane przez prokuratora J. H. (dowód: załącznik nr 1 do akt śledztwa; na karcie 9 znajduje się postanowienie o przedstawieniu zarzutu M. M. z dnia 1 listopada 2020 r. sporządzone przez prokuratora J.H. (załącznik nr 1 akt PO I Ds [...], k.9), na karcie 12 znajduje się postanowienie o zastosowaniu środków zapobiegawczych z dnia 1 listopada 2020 r. wobec M. M. wydane przez prokuratora J.H. (dowód: załącznik nr 1 do akt PO I Ds [...], k.13), na karcie 13 znajduje się postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym z dnia 1 listopada 2020 r. wobec M. M. wydane przez prokuratora J.H. (dowód: załącznik nr 1 akt PO I Ds 6.2021, k.14); na karcie 15 znajduje się protokół przyjęcia poręczenia majątkowego z dnia 1 listopada 2020 r. w sprawie M. M. sporządzony przez prokuratora J.H. (dowód: załącznik nr 1 akt PO I Ds [...], k.16), na karcie 17 i 18 znajduje się postanowienie o zatrzymaniu prawa jazdy podejrzanemu M.M. z dnia 1 listopada 2020 r. wydane przez prokuratora J.H. (dowód: załącznik nr 1 akt PO I Ds [...], k. 18-19).

Akta sprawy PR 3 Ds [...] zostały przekazane wraz z zażaleniem obrońcy podejrzanego do Sądu Rejonowego w E. w dniu 19 listopada 2020 r. (dowód: zarządzenie o przyjęciu zażalenia, k. 48 załącznik nr 1 akt PO I Ds [...]).

W toku postępowania uzyskano odpisy dokumentów: wykazy dyżurów prokuratorów za miesiące lipiec - sierpień 2020 r. z: Prokuratury Rejonowej w E.,

Komisariatu Policji w P. oraz Komendy Miejskiej Policji w E., potwierdzające dane o dokumentach i ich zawartości przekazanych przez J.H.(dowód: pismo PR w E., k. 1050-1058; pismo KP w P., k. 1065-1069; pismo KMP w E., k.1071-1073 akt PO I Ds [...]).

Świadek T.P. potwierdził udział w czynnościach procesowych w sprawie PR 3 Ds [...], w której sporządzono okazane mu dokumenty, zeznając, iż „nie przypomina sobie, aby udzielał zgody na przetwarzanie jego danych osobowych” (dowód: protokół przesłuchania świadka T.P., k. 1079-1080 akt PO I Ds [...]).

Z protokołów przesłuchania prokuratorów Prokuratury Rejonowej w E. wynika, iż świadkowie stwierdzili, że dane zawarte na okazanych im wykazach dyżurów są ich zgodnymi z prawdą i prywatnymi informacjami oraz, że: nie pamiętają czy wyrażali zgodę na przetwarzanie ich danych osobowych (świadkowie: E. B., T. D., B. A., J. Ł., A. Z.); nie pamiętają komu i w jakiej formie udzielili zgody na przetwarzanie (świadek D. J.); nie wyrażali zgody na przetwarzanie ich danych osobowych w innym celu niż zostały wytworzone (świadkowie: B. I., J. Ż., J. Z.); nie czują się pokrzywdzeni przetwarzaniem ich danych osobowych (świadkowie: B. I., G. J., I. N., A. K., M. L., A. B., J. Ł.) i nie mają zastrzeżeń, jeżeli zostały one przekazane do innych organów (świadkowie: E. B., B. A.). Świadek G. J. wskazała, iż „nie pamięta, aby udzielała zgody na przetwarzanie danych osobowych w celach innych niż w tym do jakiego zostały wytworzone” (dowód: protokoły przesłuchania świadków, k. [...]1, [...]2, [...]3, [...]4, [...]5, [...]6, [...]7, [...]8, [...]9, [...]10, [...]11, [...]12, [...]13, [...]14 akt PO I Ds [...]).

J. H. został powołany na stanowisko prokuratora Prokuratury Rejonowej w O. od 1 listopada 2001 r. na podstawie aktu Prokuratora Krajowego z dnia 26 października 2001 r. Od 1 października 2004 r. został on przeniesiony na stanowisko prokuratora Prokuratury Rejonowej w E. (dowód: protokół przeprowadzenia dowodu z dokumentów akt sprawy sygnaturą VI P [...] Sądu Rejonowego w G. VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, k. 68v akt PO I Ds [...]).

Powyższy stan faktyczny Sąd Najwyższy ustalił na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci akt sprawy prowadzonej przez Prokuraturę Okręgową w T. pod sygn. sygnaturą PO I Ds [...]

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Zastępcy Prokuratora Prokuratury Okręgowej w T. o wyrażenie zgody na pociągnięcie prokuratora J. H. do odpowiedzialności karnej, jako niezasługujący na uwzględnienie, nie mógł doprowadzić do uchylenia immunitetu formalnego.

Zgromadzone w toku postępowania delibacyjnego dowody nie uprawdopodobniają bowiem w stopniu wymaganym przez ustawodawcę popełnienia przez J.H. czynu z art. 266 § 2 k.k. w zb. z art. 107 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych w zw. z art. 11 § 2 k.k. (opisanego w punkcie 1 wniosku). Dokonana weryfikacja materiału dowodowego w kontekście dostatecznie uzasadnionego podejrzenia popełnienia przez prokuratora czynu z punktu II prowadzi natomiast wniosku, iż zachowanie objęte wnioskiem prokuratora nie stanowi przestępstwa z uwagi na jego znikomą szkodliwość społeczną.

W niniejszej sprawie Zastępcę Prokuratora Prokuratury Okręgowej w T. postulował o wyrażenie zgody na pociągnięcie prokuratora J. H. do odpowiedzialności karnej w związku z jego zachowaniem pozostającym poza sferą stricte związaną z pełnionymi przez niego obowiązkami prokuratorskimi, a czynnościami podjętymi przez niego z własnej inicjatywy jako strona powodowa w postępowaniu, prowadzonym początkowo przez Sąd Rejonowy w G. VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych (sprawa o sygnaturze akt VI P [...]), a następnie Sąd Rejonowy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w E. pod sygn. akt IV P [...]).

Zasadność uchylenia immunitetu formalnego wnioskodawca upatrywał w okoliczności, iż prokurator J.H. - poprzez przedłożenie w toku powyższych postępowań sądowych pism procesowych z załącznikami w postaci „wykaz dyżurów domowych pełnionych przez prokuratorów Prokuratury Rejonowej w E.” w lipcu i sierpniu 2020 r. oraz dokumentów z postępowania przygotowawczego oznaczonego sygnaturą akt 3 Ds [...] Prokuratury Rejonowej w E. z dnia 1 listopada 2020 r. - w sposób nieuprawniony ujawnił informacje, które uzyskał w związku z wykonywanymi jako prokurator czynnościami służbowymi, działając tym samym na szkodę interesu prywatnego i publicznego.

Na wstępie wskazać należy, iż istotą postępowania delibacyjnego nie jest dokonanie prawnokarnej oceny zdarzenia będącego przedmiotem postępowania karnego, czy to co do popełnienia przez prokuratora przestępstwa, czy choćby tylko co do zasadności wniesienia oskarżenia, lecz weryfikacja, czy zgromadzone w toku śledztwa dowody dostatecznie uzasadniają podejrzenie, że prokurator ten popełnił przestępstwo, w kontekście art. 313 § 1 k.p.k., a zatem czy uprawnione może być przedstawienie mu zarzutu. Postępowanie o zezwolenie na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej jest wyłącznie postępowaniem incydentalnym w ramach toczącego się postępowania przygotowawczego (lub sądowego, w sprawach, w których wniosek złożył oskarżyciel prywatny lub subsydiarny), a sąd dyscyplinarny nie musi mieć pewności, że przestępstwo zarzucane we wniosku faktycznie zostało przez prokuratora popełnione. Zgodnie z art. 135 § 5 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 1247 z późn. zm. - dalej powoływana jako ustawa Prawo o prokuraturze), sąd dyscyplinarny wydaje uchwałę zezwalającą na pociągnięcie prokuratora do odpowiedzialności karnej, jeśli w świetle zgromadzonego przez wnioskodawcę materiału dowodowego zachodzi dostatecznie uzasadnione podejrzenie, że prokurator popełnił przestępstwo.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego, w odniesieniu do rozwiązań ustawowych wprowadzających postępowania delibacyjne sędziów, lecz w pełni aktualnych również na gruncie prokuratorskiego postępowania immunitetowego, wskazuje się, iż dostatecznie uzasadnione podejrzenie dotyczy zarówno popełnienia samego czynu, znamion tego czynu określonych przez odpowiedni przepis ustawy karnej, jak i innych warunków wskazanych w ustawie, a odnoszących się w szczególności do strony podmiotowej i stopnia społecznej szkodliwości czynu (zob. uchwały Sądu Najwyższego z: 5 lipca 2006 r., SNO 32/06, Lex nr 470200; z 16 września 2008 r., SNO 68/08, Lex nr 491427; z 27 stycznia 2009, SNO 95/08, Lex nr 737393; z 30 listopada 2020 roku, II DO 98/20, Lex nr 3092558).

W kontekście składanych przez objętego wnioskiem prokuratora wniosków dowodowych zaznaczenia wymaga, iż w postępowaniu immunitetowym, zgodnie z przepisem [art. 136 § 6](#) ustawy Prawo o prokuraturze, sąd dyscyplinarny orzeka na

podstawie wniosku i dowodów załączonych przez wnioskodawcę i tylko w szczególnie uzasadnionych przypadkach może przeprowadzić inne dowody. Powyższy zapis ustawowy uwzględnia charakter postępowania immunitetowego, które *in concreto* jest postępowaniem wpadkowym w toku postępowania przygotowawczego, i w którym co do zasady nie powinno się dublować czynności realizowanych w postępowaniu karnym. Przedstawione zapatrywania nie wykluczają postępowania dowodowego przed sądem dyscyplinarnym, ale ograniczają możliwość przeprowadzania dowodów do szczególnie uzasadnionych przypadków, który - w ocenie Sądu Najwyższego - nie zaistniał w niniejszej sprawie, gdyż materiał zgromadzony w aktach śledztwa umożliwiał zarówno ocenę czynu przypisywanego prokuratorowi J. H. w aspekcie znamion ustawowych występków opisanych we wniosku, jak i w kontekście ich społecznej szkodliwości. Przeprowadzona weryfikacja dokumentacji przedstawionej wraz z wnioskiem prowadzi do wniosku, iż powyższa stanowi w pełni wystarczający materiał dowodowy i nie zachodzi konieczność jego uzupełniania.

Poczynając od analizy pierwszego z czynów wskazywanych we wniosku, wskazać należy, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie tyle nie uprawdopodobnia w stopniu dostatecznym popełnienia przez prokuratora przestępstwa, co wręcz uniemożliwia przyjęcie, iż J.H. dopuścił się zachowania o znamionach czynu zabronionego.

Wnioskujący niejako zignorował bowiem wielokrotnie sygnalizowaną przez J.H. okoliczność, iż był podmiotem uprawnionym do przetwarzania danych osobowych osób wymienionych w „wykazie dyżurów domowych pełnionych przez prokuratorów Prokuratury Rejonowej w E.” w lipcu i sierpniu 2020 r., załączonych do pozwu w toku postępowania w dniu 25 czerwca 2020 r. i 1 lipca 2020 r., na podstawie udzielonej mu w dniu 24 czerwca 2020 r. przez przełożoną prokurator G. J. zgody.

Zaznaczenia wymaga, iż objęty wnioskiem prokurator dopełnił ciążących na nim obowiązków, gdyż powiadomił za pośrednictwem Prokuratury Rejonowej w E. p.o. Prokuratora Okręgowego w E. o wniesieniu pozwu (pismo z dnia 6 lutego 2020 r.), a przed załączeniem do powyższego spornej dokumentacji do Sądu Rejonowego, działając na podstawie art. 101 § 2 ustawy Prawo o prokuraturze, w

dniu 24 czerwca 2020 r. wniósł o „wydanie w celach prawnych kserokopii uwierzytelnionych kserokopii wykazów dyżurów rejonowych w lipcu i sierpniu 2020 r.” do bezpośredniej przełożonej. Powyższe pismo zostało opatrzone adnotacją „wyrażam zgodę” przez pełniącą funkcję Prokuratora Rejonowego w E. G.J. Wbrew twierdzeniom zawartym we wniosku prokurator był zatem uprawniony do wykorzystania dokumentacji związanej z dyżurami prokuratorskimi na podstawie zgody udzielonej od przełożonej, będącej administratorem zawartych w powyższej danych osobowych.

Tym samym brak jest podstaw do przyjęcia, iż doszło do niedopuszczalnego i nieuprawnionego przetwarzania danych osobowych osób wymienionych w analizowanej dokumentacji. Zgromadzone i przedstawione Sądowi Najwyższemu dowody w najmniejszym stopniu nie wskazują bowiem na podejrzenie zaistnienia jakiegokolwiek przestępstwa w związku z działaniem prokuratora w postaci załączenia wykazu dyżurów.

Niezależnie od niewątpliwego uprawnienia prokuratora do wykorzystania dokumentacji dyżurowej poczynić należy nadto uwagę, iż wnioskodawca w żaden sposób nie wykazał w jaki sposób zachowanie prokuratora, sprowadzające się do przekazania wykazu dyżurów do organu sądowego celem realizacji swoich uprawnień procesowych w ramach postępowania w sprawie pracowniczej, stanowiło nie tyle działanie na szkodę interesu publicznego, co doprowadziło do samego narażenia na takowej wystąpienie, gdyż wnioskodawca nie wskazał na żadną konkretyzację tego znamienia. W tym kontekście zaznaczenia wymaga nadto, iż informacja związana z obsadą dyżurów prokuratorskich jest przekazywana innym organom współpracującym z prokuraturą, w tym do organów sądowych.

Zbyt daleko idące jest również twierdzenie autora wniosku, czynione na podstawie protokołów zeznań świadków, jakoby doszło do narażenia interesu prywatnego B. I., J. Ż. i J. Z.. Wskazani świadkowie zeznali bowiem jedynie, iż nie wyrażali zgody na przetwarzanie ich danych osobowych w innym celu niż zostały wytworzone, przy czym świadek B. I. wprost wskazała, iż nie czuje się pokrzywdzona przetwarzaniem jej danych osobowych.

Przechodząc do analizy drugiego z czynów wskazanych we wniosku wskazać należy, iż Sąd Najwyższy nie podziela interpretacji dotyczącej zakresu zgody otrzymanej od przełożonej w dniu 24 czerwca 2020 r.

Mając na uwadze przyjęty przez niego sposób redakcji wniosku oraz zawarcie w powyższym sformułowania dotyczącego żądania wydania „uwierzytelnionych kserokopii wykazów dyżurów rejonowych w lipcu i sierpniu 2020 r.”, zakreślającego tym samym ramy udzielanej zgody, uznać należy, iż powyższej zakres dotyczył jedynie wykazów dyżurów, a nie dokumentacji z akt postępowania przygotowawczego oznaczonego sygnaturą 3 Ds [...] Prokuratury Rejonowej w E. z dnia 1 listopada 2020 r. Materiał dowodowy zaprezentowany w tym zakresie nie budzi zasadniczych wątpliwości co do braku akceptacji przełożonego prokuratora na wydanie materiałów postępowania przygotowawczego. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy uprawdopodobnia również w stopniu określonym w art. 135 § 5 ustawy Prawo o prokuraturze, iż prokurator J. H. w toku postępowania przed Sądem Rejonowym w G. VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oznaczonego sygnaturą VI P [...] załączył dokumenty z postępowania przygotowawczego oznaczonego sygnaturą 3 Ds [...] Prokuratury Rejonowej w E. z dnia 1 listopada 2020 r. w postaci uwierzytelnionych odpisów postanowienia o wszczęciu i powierzeniu śledztwa, postanowienia o przedstawieniu zarzutów, protokołu przesłuchania podejrzanego i prokuratorskich postanowień o zastosowaniu wolnościowych środków zapobiegawczych, zabezpieczeniu majątkowym, zatrzymaniu prawa jazdy podejrzanemu oraz protokołu przyjęcia poręczenia majątkowego.

W ocenie Sądu Najwyższego powyższe nie uzasadnia jednak wyrażenia zgody na pociągnięcie prokuratora objętego wnioskiem do odpowiedzialności karnej za czyn opisany w punkcie drugim. Dokonując oceny zachowania objętego wnioskiem prokuratora nie sposób bowiem przyjąć, aby stopień społecznej szkodliwości czynu mógł być na tym etapie postępowania oceniony jako wyższy niż znikomy.

Występek z art. 266 § 2 należy do przestępstw z abstrakcyjnego narażenia na niebezpieczeństwo. Powyższe ma charakter formalny, a więc bezskutkowy i wystarczy choćby potencjalne zagrożenie dla prawnie chronionego interesu, wobec

czego powyższą kwestię należy oceniać w kontekście społecznej szkodliwości czynu (zob. A. Lach [w:] Kodeks karny. Komentarz, wyd. III, red. V. Konarska-Wrzosek, Warszawa 2020, art. 266). Dla określenia stopnia szkodliwości społecznej danego czynu niezbędne jest natomiast ustalenie jego konsekwencji. Zaznaczenia w tym miejscu wymaga, że czyn zarzucany prokuratorowi może być uznany za przestępstwo w sytuacji, gdy jego społeczna szkodliwość jest wyższa niż znikoma, co wprost wynika z przepisu art. 1 § 2 k.k. Społeczna szkodliwość podlega zatem takiej samej ocenie w zakresie dostatecznego uprawdopodobnienia (dostatecznie uzasadnionego podejrzenia), jak popełnienie czynu oraz poszczególne znamiona ustawowe, wyznaczające konkretny typ czynu zabronionego. Na stopień społecznej szkodliwości mają natomiast wpływ wskazane w art. 115 § 2 k.k. okoliczności podmiotowe i przedmiotowe odnoszące się do czynu, to jest: rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, waga naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywacja sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia.

Rozważając powyższe okoliczności, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, iż rezultat analizy uniemożliwia przyjęcie, iż stopień społecznej szkodliwości czynu zarzucanego prokuratorowi został uprawdopodobniony jako przekraczający próg znikomości.

Wnioskodawca w żaden sposób nie dowiódł w wymaganym stopniu, iż zachowanie prokuratora J.H. wywołało jakiekolwiek konsekwencje, a z przedłożonej dokumentacji nie wynika, że doszło do realnego narażenia dobra postępowania przygotowawczego oznaczonego sygnaturą 3 Ds [...]. Podkreślenia wymaga również, iż motywacja prokuratora - związana z dochodzeniem jako strona powodowa roszczenia w sprawie pracowniczej i podejmowaniem inicjatywy dowodowej celem jego wykazania, a zatem stanowiąca działanie w obronie własnego interesu chronionego prawnie - również nie wydaje się wskazywać przy tym na jakąkolwiek szkodliwość jego czynu, przy czym istotnym jest, że ujawnienie informacji nastąpiło wyłącznie na gruncie postępowania sądowego. Warto w tym kontekście zaakcentować, iż „legalizacja ujawnienia cudzej tajemnicy może być prawnie uzasadniona stanem wyższej konieczności lub działaniem w obronie

własnego interesu chronionego prawnie” (zob. T. Razowski [w:] Kodeks karny. Część szczególna. Komentarz, red. J. Giezek, Warszawa 2014, art. 266). W literaturze przedmiotu podkreśla się, że karalność ujawnienia informacji nie obejmuje sytuacji, w których dana osoba jest obowiązana do jej przedstawienia bądź czyni to w warunkach sytuacji kontratypowej (oskarżony składający wyjaśnienia odnoszące się do przedmiotu postępowania i działający w ten sposób w warunkach kontratypu prawa do obrony, zob. E. Plebanek, M. Rusinek, *Ujawnienie tajemnicy zawodowej w procesie karnym a odpowiedzialność karna*, CzPKiNP 2007, nr 1, s. 87).

Z tych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji uchwały.